

پروانه ساخت پنج اثر غیر سینمایی صادر شد

شورای صدور پروانه ساخت آثار غیر سینمایی با ساخت ۳ عنوان فیلم کوتاه و ۱ عنوان فیلم بلند و ۱ عنوان فیلم نیمه بلند داستانی غیر سینمایی موافقت کرد. در جلسات اخیر شورای پروانه ساخت آثار غیر سینمایی، با ساخت فیلم کوتاه داستانی «دایره تقسیم» به تهیه کنندگی، نویسندگی و کارگردانی حسین نعمتی، «بختکرها» به تهیه کنندگی، نویسندگی و کارگردانی میثم عباسی، «کش» به تهیه کنندگی، نویسندگی و کارگردانی محسن محمدی، فیلم بلند داستانی «جیحون» به تهیه کنندگی، کارگردانی و نویسندگی راضیه سلیمانی دینانی موافقت شد. فیلم نیمه بلند داستانی «در مسیر خیابان» به تهیه کنندگی و کارگردانی و نویسندگی محمدرضا صابری خوجینی موفق به کسب پروانه ساخت غیر سینمایی شد. ایرنا

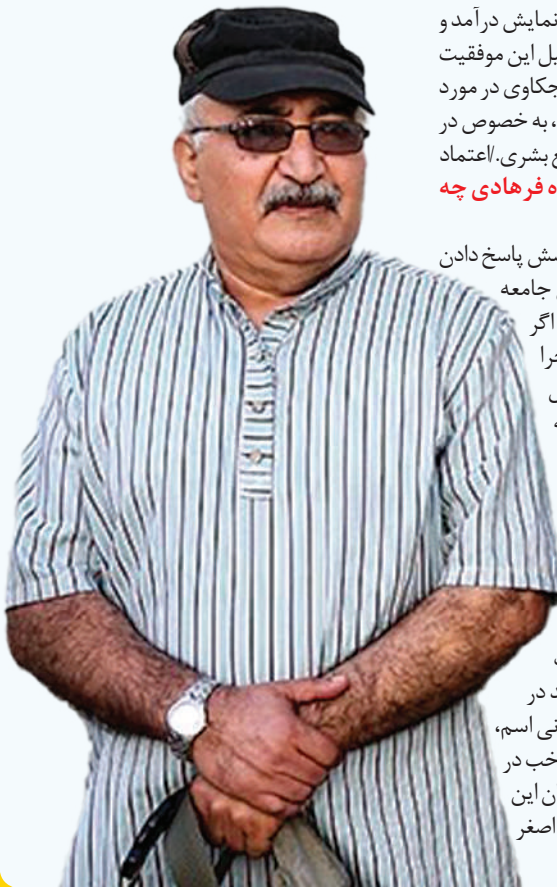

از مقدس نما فردا رونمایی می شود

مستند «مقدس نما» از جدیدترین تولیدات مرکز مستند سفیر فیلم فردا ۳۱ مرداد اکران خواهد شد. این مستند به فعالیت‌های انجمن حجتیه از سال ۱۳۳۲ تا سال ۱۳۶۲ پرداخته است و فراز و نشیب‌های تقابل این انجمن با انقلاب اسلامی و همراهی با رژیم شاه را به صورت زمانمند و تاریخی روایت کرده است. این مستند به کارگردانی عباس کنعانی از خروجی‌های دوره آموزشی مرکز سفیر فیلم می‌باشد و در مدت زمان ۵۱ دقیقه تلاش کرده است روایتی کلی و دقیق از این انجمن را به مخاطب خود عرضه کند. مردادماه امسال چهلمین سالگرد تعطیلی ظاهری انجمن حجتیه پس از سخنرانی معروف حضرت امام (ره) در مردادماه ۱۳۶۲ است و به همین دلیل این مستند در مردادماه امسال رونمایی می‌شود. ایسنا

احمد طالبی نژاد:

خوشحالم فرهادی فیلم می‌سازد

که فیلم جدایی نادر از سیمین به نمایش درآمد و در چند جشنواره جایزه گرفت دلیل این موفقیت را در مقاله‌ای نوشتم که این کنجکاوی در مورد ایران در اغلب کشورها وجود دارد، به خصوص در بین طبقات روشنفکر و آگاه جوامع بشری. اعتماد تصور نخبگان جامعه درباره فرهادی چه خواهد بود؟

واقعیت این است که به این پرسش پاسخ دادن بسیار دشوار است، چون نخبگان جامعه ما بر سر دوراهی قرار گرفته‌اند. اگر بگویند که چرا او به آنجا رفته و چرا دارد فیلم می‌سازد؟ به هر حال می‌دانیم او یک امکانی دارد که در اختیار همه نیست که بتوانند در سطح بین‌المللی و حتی با بازیگران بین‌المللی فیلم بسازند. از یک طرف هم این پرسش مطرح است که آیا همه فیلمسازان ایران این فرصت را دارند؟ بالطبع در پاسخ باید گفت نه. برای اینکه فیلمسازی می‌تواند در آنجا فیلم بسازد که در سطح جهانی اسم، موقعیت و آثارش مطرح باشد که خبر در حال حاضر تنها کسی که در ایران این موقعیت را دارد بعد از کیارستمی، اصغر فرهادی است. اصباخبر

الان وضعیت این است که اصغر فرهادی در ایران نمی‌تواند فیلم بسازد و از این جهت غم‌انگیز است. **واقعیت امر را باید بپذیریم که هر فیلمسازی در کشور خودش جایگاه و منزلت دیگری دارد.**

کاملاً موافقم، پادم هست یک‌بار در یکی از سال‌های دهه ۷۰ با آقای عباس کیارستمی صحبت می‌کردیم، او می‌گفت «من همه دنیا را گشتم و می‌دانم که در مملکت خودم کیارستمی هستم. وقتی در مملکت خودم فیلم می‌سازم، کیارستمی هستم حتی برای جهانیان. وقتی آنجا می‌روم و فیلم می‌سازم، می‌شوم مثل صداها فیلمسازی که از کشور خودشان مهاجرت کردند، ولی در کشور و موقعیت جدید به آن جایگاه و منزلت که دل‌شان می‌خواسته نرسیدند.»

خب اصغر فرهادی پیش از این هم فیلم در خارج ساخته، «گذشته» و «همه می‌دانند». اتفاقاً در هر دوی این دو فیلم ستاره‌های نامداری بازی کردند ولی این دو فیلم به اندازه فیلم‌های داخلی فرهادی حتی در خارج از کشور و مجامع فرهنگی هم مورد توجه واقع نشدند.

البته دلیلش کاملاً مشخص است.

بله برای اینکه همه مدیران جشنواره‌ها و تماشاگران خارجی می‌خواهند از طریق فیلم‌های یک فیلمساز بدانند در کشور خودش چه خبر است؟ از درون کشور فیلمساز باخبر شوند، موقعی

چندی پیش نشریه «ورلد‌آرل» نوشت: «فرهادی به دنبال ساخت فیلم جدید خود در امریکاست و می‌خواهد اثر جدید خود را در لس‌آنجلس جلوی دوربین ببرد.» به همین بهانه احمد طالبی نژاد، منتقد سینما در این زمینه سخن گفته است که بخشی از آن را در ادامه می‌خوانید.

درباره فیلمسازی اصغر فرهادی در امریکا چه تحلیلی دارید؟

اینکه اصغر فرهادی می‌خواهد در لس‌آنجلس و امریکا فیلم بسازد دو جور حس به آدم دست می‌دهد، یک حس اینکه به هر حال این کارگردان بعد از چند سال فیلم جدید می‌سازد و فیلمسازی است که حرفه‌اش این است و موقعیت جهانی دارد و به هر صورت دلش می‌خواهد کار کند. این حس به نظر من حس خوبی است و آدم خوشحال می‌شود.

اما حس دوم؟

حس دوم کاملاً متضاد است، این که چرا در شرایطی قرار داریم که اغلب سینماگران ما نمی‌توانند کار کنند. لایه کسانی که این ماجرا را ایجاد کردند، بلد هستند جایگزین درست کنند، کما اینکه قبلاً هم این کار در دهه شصت تجربه شده است. ولی به هیچ موقعیتی دست پیدا نکردند و در نهایت آنهایی که آموزش دادند جز چند نفر، همه شدند نسخه بدل همان فیلمسازهای قبل از انقلاب که حذف‌شان کرده بودند. به هر حال

برای مشاهده نماتنگ «بیعت آب‌ها» این تصویر را اسکن کنید

THE PLEDGE OF WATER
Azam Huseyni

بیعت آب‌ها

تهیه کننده: مصطفی رضوانی
نویسنده و کارگردان: محمدعلی یزدانی
شاعر و راوی: دکتر سیده اعظم حسینی